

פרשת שמיני תשפ"ב
וידם אהרן

ויקרא פרק ו

(א) וַיִּקְחוּ בְנֵי אֶהֱרֹן נֶדֶב וְאַבְיָהוּא אִישׁ מִחֶתְתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קִטְרֹת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְקֹנֶק אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֲתָם: (ב) וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְקֹנֶק וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְקֹנֶק: (ג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְקֹנֶק לֵאמֹר בְּקִרְבֵי אֶקְדֹּשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶפְגְּד וַיִּדָּם אֶהֱרֹן:

רש"י

(ב) **ותצא אש** - רבי אליעזר אומר לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן. רבי ישמעאל אומר שתויי יין נכנסו למקדש, תדע שאחר מיתתן הזהיר הנותרים שלא יכנסו שתויי יין למקדש. משל למלך, שהיה לו בן בית וכו', כדאיתא בויקרא רבה: (ג) **הוא אשר דבר וגו'** - היכן דבר ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי (שמות כט מג). אל

תקרי בכבודי אלא במכובדי. אמר לו משה לאהרן אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום והייתי סבור או בי או בך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממדך: **וידם אהרן** - קבל שכר על שתיקתו. ומה שכר קבל, שנתייחד עמו הדיבור, שנאמר לו לבדו פרשת שתויי יין: **בקרבי** - בבחירי: **ועל פני כל העם אכבד** - כשהקב"ה עושה דין בצדיקים מתיירא ומתעלה ומתקלס, אם כן באלו, כל שכן ברשעים, וכן הוא אומר (תהלים סח לו) נורא אלהים ממקדשיך, אל תקרא ממקדשיך אלא ממקודשיך:

מסכת אבות פ"ג משנה יג

רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש מרגילין לערוה מסורת סייג לתורה מעשרות סייג לעושר נדרים סייג לפרישות סייג לחכמה שתיקה:

מסכת מנחות דף כט ע"ב

אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות, אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכב על ידך? אמר לו: אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי, אמר לו: חזור לאחורך. הלך וישב בסוף שמונה שורות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כחו; כיון שהגיע לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רבי, מנין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני, נתייבשה דעתו. חזר ובא לפני הקדוש ברוך הוא, אמר לפניו: רבונו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה עי"י? אמר לו: שתוק, כך עלה במחשבה לפני.

שמות פרק לג פסוק כב

וְהָיָה בַעֲבֹר בְּרִיתְךָ בְּנִי וְשָׂמִיתִיךָ בְּנִקְרַת הַצֹּר וְשָׁכַתִּי כְּפִי עָלֶיךָ עַד עֲבָרִי:

מלכים א פרק יט

(ט) וַיָּבֵא שָׁם אֶל הַמַּעְרָה וַיִּלֶּן שָׁם וְהָיָה דָבָר יְקֹנֶק אֱלֹוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ פֹּה אֵלֶיךָ: (י) וַיֹּאמֶר קִנָּא קִנָּאתִי לִיקְנֹק אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאֶתֵּר אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: (יא) וַיֹּאמֶר צֵא וְעַמְדַת בְּהַר לִפְנֵי יְקֹנֶק וְהָיָה יְקֹנֶק עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוּלָה וְחֹזֶק מִפְּרֹק הָרִים וּמִשְׁבַּר סַלְעִים לִפְנֵי יְקֹנֶק לֹא בָרוּחַ יְקֹנֶק וְאֶחָד הָרִים רָעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְקֹנֶק: (יב) וְאֶחָד הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְקֹנֶק וְאֶחָד הָאֵשׁ קוֹל דְּמִמָּה דָּקָה: (יג) וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלֹהֵי וַיִּלְט פְּנֵי בָאֲדָרְתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה וְהָיָה אֱלֹוֹ קוֹל וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ פֹּה אֵלֶיךָ: (יד) וַיֹּאמֶר קִנָּא קִנָּאתִי לִיקְנֹק אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאֶתֵּר אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.
Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.